

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové v právní věci

žalobce: **VEPA JABLONEC s.r.o.**, IČO: 043 55 997
se sídlem Na královně 862, 156 00 Praha 5 - Zbraslav

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
se sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2019, č. j.: 20830/19/5300-22442-605186,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

- 1) Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hlavní město Prahu (dále jen „správce daně“) ze dne 6. 4. 2017, č. j. 2893860/17/2000-11442-107319, kterým byl podle § 119 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) zamítnut jeho návrh na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím – platebním výměrem na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2016 (dále jen „zdaňovací období“) Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 8701848/16/2005-53523-109844, v právní moci dne 20.1.2017 (dále též „platební výměr“), a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

- 2) Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a spisového materiálu vyplývá, že uvedeným platebním výměrem byl žalobci podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro zdaňovací období (dále jen „ZDPH“) a podle § 147 a § 139 odst. 1 a § 90 daňového řádu vyměřen nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) ve výši 18 643 Kč (oproti nadměrnému odpočtu ve výši 417 643 Kč, uvedenému žalobcem v daňovém přiznání). Správce daně totiž v daňovém řízení v rámci postupu k odstranění pochybností o pravdivosti, průkaznosti a úplnosti údajů o přijatých a uskutečnitelných plněních žalobcem vykázaných v daňovém přiznání (POP) dospěl k závěru, že žalobce neodstranil pochybnosti, týkající se oprávněného uplatnění daně ve smyslu § 72 a § 73 ZDPH a dostatečně věrohodně neprokázal faktické přijetí zdanitelných plnění od dodavatele, společnosti LP Limits s.r.o., Pražská 86, Černé Budy, 285 06 Sázava (dále jen LP Limits“), deklarovaných na jím doložených daňových dokladech (dále jen „sporná plnění“). Dne 28. 2. 2017 byl správci daně doručen návrh žalobce na povolení obnovy daňového řízení (dále jen „návrh na obnovu řízení“). V něm žalobce uvedl, že se mu na počátku roku 2017 podařilo zjistit, že dodavatel LP Limits podal za zdaňovací období daňová přiznání, v nichž všechna sporná plnění přijatá žalobcem potvrdil a uvedl na výstupu jako plnění uskutečněná ve prospěch žalobce. Tím dle žalobce dostatečně prokázal přijetí sporných plnění. K návrhu přiložil daňová přiznání dodavatele LP Limits za druhé a třetí čtvrtletí roku 2016 (dále jen „daňová přiznání dodavatele“).
- 3) Správce daně neshledal návrh na obnovu řízení důvodným. Dospěl k závěru, že nebyly naplněny podmínky obnovy řízení dle § 117 odst. 1 písm. a) ZDPH, tedy že skutečnosti, v nichž žalobce spatřoval důvody pro povolení obnovy řízení, nepředstavovaly nové důkazy nebo skutečnosti, které nemohly být bez zavinění žalobce či správce daně uplatněny v daňovém řízení již dříve. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl výše uvedeným způsobem.

II. Obsah žaloby

- 4) Žalobce v žalobě namítal, že zákonné důvody pro povolení obnovy řízení podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu byly dány.
- 5) *První žalobní námitkou* brojil proti závěru žalovaného, že nově označený důkaz (*pozn. soudu: tedy daňová přiznání dodavatele*) není pro povolení obnovy řízení použitelný, neboť neexistoval v době daňového řízení. Upozornil, že žalovaný navíc k podpoře tohoto závěru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 15. 2. 2018, č. j. 5 Afs 84/2017-36, z něž však vyplývá zcela opačný závěr. K tomu citoval pasáž z rozsudku.
- 6) *Ve druhé žalobní námitce* namítal, že novou skutečností ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu byla také skutečnost, že dokazování bylo z jeho strany v průběhu postupu k odstranění pochybností (tedy ještě před vydáním předmětného platebního výměru) řádné, průkazné, pravdivé a vedené zákonným způsobem, což nově zjištěné skutečnosti pouze deklarují a potvrzují. Uvedl, že skutečnosti, které tvrdil při prokazování nároku na uplatnění odpočtu na DPH v souladu s § 72 a § 73 ZDPH v době před pravomocným rozhodnutím správce daně, se potvrdily jako zcela pravdivé a relevantní, a je tedy schopen prokázat, že sporná plnění od dodavatele LP Limits přijal.
- 7) Žalobce žádal, aby soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

- 8) Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svém právním názoru. Uvedl, že obnova řízení je mimořádným opravným (příp. dozorčím) prostředkem, situace, kdy může být povolena či nařízena, musí být skutečně mimořádná a závažnost okolností, pro něž má být povolena, musí převážet nad zásadou právní jistoty. Upozornil, že správce daně je při rozhodování o povolení obnovy řízení oprávněn zkoumat pouze to, zda nastala některá ze skutečností taxativně vymezených v § 117 odst. 1 daňového řádu. Ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu lze obnovu řízení povolit jen tehdy, vyšly-li najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny již dříve, a přitom mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. K tomu konstatoval, že novým důkazem či rozhodnou skutečností není jakýkoli důkazní prostředek, ale pouze takový, který v době daňového řízení, jehož se obnova týká, existoval a z objektivních důvodů k němu nemohlo být přihlédnuto. K tomu citoval výše zmíněný rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. 5 Afs 84/2017-36.
- 9) K *první žalobní námitce* uvedl, že z daňových přiznání dodavatele je patrné, že byla podána dne 10. 2. 2017. Platební výměr však byl vydán dne 19. 12. 2016 a právní moci nabyl dne 20. 1. 2017. V době vydání platebního výměru, resp. před pravomocným ukončením daňového řízení, daňová přiznání dodavatele neexistovala. Nejedná se proto o nové skutečnosti či důkazy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Konstatoval, že tento názor z citovaného rozsudku NSS přímo vyplývá, a uvedl, že žalobcem citovaná pasáž je ve skutečnosti pasáží rozsudku NSS ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1 Afs 44/2012-42. Dodal, že žalobou napadeného rozhodnutí není v rozporu ani s tímto žalobcem citovaným rozsudkem. V něm se řeší otázka relevance důkazního prostředku pro obnovu řízení, který v době řízení existoval, jen nebyl k dispozici. V nyní projednávané věci však důkazní prostředky uváděné v návrhu na obnovu řízení před ukončením daňového řízení neexistovaly.
- 10) Ke *druhé žalobní námitce* uvedl, že se vztahuje k dokazování v daňovém řízení, pročez není pro nyní projednávanou věc relevantní. Předmětem nyní vedeného řízení je totiž posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí, nikoli platebního výměru a řízení předcházejícího jeho vydání. Tyto námitky by mohly být toliko předmětem obnoveného řízení ve smyslu § 120 daňového řádu.
- 11) Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

- 12) Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, a to v souladu s ustanovením § 51 s. ř. s., neboť účastníci řízení takový postup akceptovali. Soud neprovedl žádné důkazy, neboť žalobce provedení důkazů nenavrhoval.
- 13) Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 věta první s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
- 14) Předmětem sporu mezi účastníky řízení bylo posouzení otázky, zda žalobce v návrhu na obnovu řízení uplatnil nové skutečnosti nebo důkazy dle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu, či nikoli.
- 15) Soud z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, podané žaloby, jakož i vyjádření žalovaného k žalobě ověřil skutkový stav tak, jak byl účastníky řízení tvrzen a dospěl k závěru, že si správní orgány obou stupňů opatřily dostatek podkladů pro posouzení věci.

- 16) Ze správního spisu vyplynuly následující pro věc podstatné skutečnosti:
- 17) Žalobce podal za zdaňovací období daňové přiznání k DPH, v němž vykázal nárok na odpočet daně, mimo jiné z přijatých zdanitelných plnění od dodavatele LP Limits (tj. sporné plnění). Správci daně vznikla ohledně přijetí těchto plnění pochybnost, proto zahájil postup k odstranění pochybností, v jehož průběhu dle něj žalobce pochybnost neodstranil. O výsledku POP byl žalobce informován sdělením ze dne 25. 11. 2016, č. j. 8386365/16/2005-61565-109369, v němž byl zároveň poučen o možnosti podání návrhu na pokračování v dokazování spolu s návrhem na provedení dalších důkazů, a to do 15 dnů ode dne seznámení s dosavadním výsledkem postupu k odstranění pochybností. Dne 2. 12. 2016 žalobce podal návrh na pokračování dokazování s tím, že další důkazní prostředky popřípadě návrhy na provedení dalšího dokazování zašle správci daně ve lhůtě do 30 dnů. Správce daně neshledal důvody pro pokračování v dokazování a dne 19. 12. 2016 vydal platební výměr, který nabyl právní moci dne 20. 1. 2017.
- 18) Přílohou návrhu na obnovu řízení byla daňová přiznání dodavatele LP Limits za druhé a třetí čtvrtletí roku 2016, podaná u příslušného správce daně dne 10. 2. 2017 (tj. daňová přiznání dodavatele).
- 19) Soud při posuzování věci vyšel z následující právní úpravy:
- 20) Podle § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu *řízení ukončené pravomocným rozhodnutím správce daně se obnoví na návrh příjemce rozhodnutí, nebo z moci úřední, jestliže vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí.*
- 21) Podle § 119 odst. 1 daňového řádu *obnovu řízení povolí nebo nařídí správce daně, který ve věci rozhodl v posledním stupni, a neshledá-li důvod povolení obnovy, návrh zamítne.*
- 22) Soud o věci uvažil takto:
- 23) Soud v první řadě uvádí, že předmětem přezkumu v projednávané věci nebyla zákonnost daňového řízení, resp. platebního výměru, nýbrž rozhodnutí o nepovolení obnovy řízení. V řízení o povolení obnovy řízení správní orgán nezkoumá, zda bylo rozhodnutí, které ukončilo předcházející řízení, v souladu s právními předpisy, či zda v řízení došlo k úplnému zjištění skutkového stavu. Zkoumá v něm pouze otázku, zda jsou naplněny podmínky, za kterých se obnovené řízení povolí, tedy podmínky § 117 odst. 1 daňového řádu. Dle shora citovaného ust. § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu lze povolit obnovu řízení pouze v případě, kdy vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění příjemce rozhodnutí nebo správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na výrok rozhodnutí. Tyto podmínky přitom musí být splněny kumulativně (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2008, č. j. 2 Afs 98/2007-91). Za takovou novou skutečnost nebo důkaz považoval žalobce daňová přiznání dodavatele.
- 24) Z ustálené judikatury, stejně jako z komentářové literatury vyplývá, že novými skutečnostmi či důkazy ve smyslu § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu nejsou jakékoli nově vytvořené skutečnosti či důkazy, ale pouze takové, které existovaly již v době rozhodování v daňovém řízení a které po právní moci rozhodnutí v daňovém řízení pouze vyšly najevo a v době rozhodování byly z důvodů nezaviněných správcem daně či daňovým subjektem pouze objektivně nedostupné. Pokud však nové skutečnosti vzniknou až po vydání původního rozhodnutí, nejde o důvod pro obnovu řízení (srov. např. žalovaným uváděný rozsudek NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. 5 Afs 84/2017-36, ze dne č. j. 2 Afs 51/2006-69 či komentářovou literaturu Baxa, J.; Dráb, O.; Kaniová, L.; Lavický, P.; Schillerová, A.; Šimek, K.; Žiškova, M. Daňový řád. Komentář. I. díl. Praha: Wolters

Kluwer ČR, a.s., 2011 nebo *Lichnovský, O., Ondrýšek, R. a kolektiv. Daňový řád. Komentář. 3. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016*).

- 25) Ve světle výše uvedeného soud nevešel na *první žalobní námitku*. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobcem tvrzené nové důkazy, daňová přiznání dodavatele, byly podány příslušnému správci daně až po právní moci platebního výměru, je zcela zřejmé, že v době rozhodování správce daně v daňovém řízení vůbec neexistovaly. Není tedy splněna podmínka § 117 odst. 1 písm. a) daňového řádu. K rozsudku NSS ze dne 15. 2. 2018, č. j. 5 Afs 84/2017-36 soud uvádí, že ten neobsahuje žalobcem citovanou pasáž, ale vyplývá z něj výše uvedený (v bodě 24 rozsudku), žalovaným správně interpretovaný, závěr. Z žalobcem citované pasáže jiného rozsudku NSS (zřejmě ze dne 11. 7. 2012, č. j. 1 Afs 44/2012-42) pak opačný závěr nelze dovodit. Soud pouze na okraj poznamenává, že v řízení vedeném NSS pod sp. zn. 1 Afs 44/2012 se jednalo o důkazy v době řízení existující, které tamní žalobce v průběhu daňového řízení nedodal, neboť je nalezl až po jeho ukončení. V projednávané věci je však skutkový stav odlišný, neboť tvrzené nové důkazy v době daňového řízení a rozhodování v něm vůbec neexistovaly.
- 26) Soud nevešel ani na *druhou žalobní námitku*. Jak již bylo shora uvedeno, způsob, jakým bylo prováděno dokazování ze strany žalobce v daňovém řízení, není předmětem přezkumu v nyní projednávané věci, neboť se netýká řízení, resp. rozhodnutí, o nepovolení obnovy řízení. Soud se proto hodnocením dokazování v daňovém řízení nemůže zabývat. Tvrzení žalobce, že daňová přiznání dodavatele potvrdila jeho řádné, průkazné a pravdivé dokazování za novou skutečnost považovat nelze. Daňová přiznání dodavatele totiž nejsou novými skutečnostmi či důkazy, jak bylo vysvětleno výše. Soud přisvědčil žalovanému, že charakter dokazování by mohl být posuzován toliko v obnoveném řízení v souladu s § 120 daňového řádu, k němu však nedojde, neboť nejsou splněny podmínky pro obnovu řízení dle § 117 daňového řádu.
- 27) Soud tak uzavírá, že správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu se zákonem i judikaturou správních soudů. Správce daně nepochybil, když v souladu s § 119 odst. 1 daňového řádu zamítl návrh na obnovu řízení, žalovaný nepochybil, když tento postup žalobou napadeným rozhodnutím aproboval.

V. Závěr a náklady řízení

- 28) S ohledem na výše uvedené soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- 29) Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, a proto mu nenáleží náhrada nákladů řízení; žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 20. srpna 2020

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu